

Sygnatura akt Sygnatura

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Miejscowość, dnia Data

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Maria Dorywalska**

Protokolant: sekretarz sądowy Marcin Jamróska

po rozpoznaniu w dniu w K.

sprawy

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o

na skutek odwołania

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 09-09-2014r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. K. prawo do obliczenia emerytury przy uwzględnieniu kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego, kwoty zwaloryzowanych składek zaewidencjonowanych na jego koncie oraz dalszego średniego trwania życia.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 9.09.2014 r. znak : (...) przyznał K. K. emeryturę od dnia 1.06.2014 r. w miesięcznej kwocie do wypłaty wynoszącej 1.668,48 złotych. Wysokość emerytury została obliczona według reguł wynikających z art. 53 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440).

Odwołanie od decyzji złożył K. K., który wniósł o jej zmianę i obliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 55 ustawy to jest ustalenie jej wysokości w oparciu o zasady określone w art. 26 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu odwołujący wskazał, że organ rentowy obliczył mu wysokość emerytury na podstawie art. 53 ustawy, ale jej wysokość jest dla niego mniej korzystna niż gdyby jej wyliczenie zostało dokonane na podstawie art. 26 ustawy. Nadto podał, że na wcześniejszą emeryturę przeszedł od dnia 22.12.2008 r. i organ rentowy obliczył mu wysokość emerytury w czerwcu 2008 r. na podstawie lat pracy 1988 – 2007 r. i rok 2008 r. nie był brany pod uwagę do wyliczeń. Nadto zaznaczył, że już jako emeryt pracował jeszcze przez okres 1 roku i 9,5 miesiąca i od uzyskiwanych wynagrodzeń odprowadzane były należne składki ZUS. Wskazał, że emerytura obliczona na podstawie art. 26 wyniosłaby 2.606,65 zł, zaś w decyzji organu rentowego z dnia 9.09.2014 r. wynosi ona 2.009,32 złotych brutto miesięcznie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa sądowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podano, że art. 55 ustawy emerytalnej ma zastosowanie wyłącznie do tych ubezpieczonych uprawnionych do emerytury na podstawie art. 27

ustawy, którzy na dzień 31.12.2008 r. nie posiadali statusu emeryta potwierdzonego decyzją organu rentowego, zatem osobie, której przyznano jakąkolwiek emeryturę obliczoną na dotychczasowych zasadach tj. zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej,
nie przysługuje prawo do zastosowania obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 tej ustawy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

K. K. urodził się (...)

W dniu 14.08.2007 r. zwrócił się do organu rentowego o przyznanie emerytury w niższym wieku emerytalnym z uwagi na wykonywanie pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze. Po wydaniu decyzji odmownej złożył od niej odwołanie i wyrokiem z dnia 25.04.2008 r. Sąd Okręgowy w Koninie w sprawie o sygn. akt III U 945/07 zmienił decyzje organu rentowego i przyznał K. K. prawo do wcześniejszej emerytury od dnia 1.08.2007 r. W wykonaniu powyższego orzeczenia organ rentowy wydał decyzję z dnia 21.05.2008 r. przyznającą odwołującemu prawo do emerytury zgodnie z datą określoną w wyroku, z tym, że jej wypłata została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez odwołującego zatrudnienia.

Wnioskiem z dnia 2.06.2008 r. (data wpływu do organu rentowego 3.06.2008 r.) K. K. zwrócił się o wycofanie decyzji o przyznaniu emerytury z dnia 21.05.2008 r. i zwrócił się o przyznanie emerytury od nowej kwoty bazowej przy wyborze najkorzystniejszego wariantu jej wyliczenia.

Z uwagi na treść wniosku organ rentowy decyzją z dnia 6.06.2008 r. umorzył postępowanie w sprawie wywołane wcześniejszym wnioskiem odwołującego z dnia 14.08.2007 r. Jednocześnie decyzją z dnia 6.06.2008 r. organ rentowy przyznał odwołującemu na podstawie art. 32 ustawy emerytalnej od 1.06.2008 r. emeryturę, której wypłata została zawieszona z uwagi na kontynuację zatrudnienia. W dniu 23.12.2008 r. odwołujący zwrócił się o podjęcie emerytury przedstawiając świadectwo pracy, iż z dniem 22.12.2008 r. ustał jego stosunek pracy. W uwzględnieniu wniosku decyzją z dnia 7.01.2009 r. (znak : (...)(...)wznowiono z dniem 1.12.2008 r. wypłatę świadczenia emerytalnego.

Po uzyskaniu prawa do wcześniejszej emerytury K. K. nadal kontynuował zatrudnienie i był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie (...)
(...) w K. w okresie od 1.04.2010 r. do 31.12.2010 r. a następnie od 14.03.2011 r. do 30.11.2011 r.

W dniu 14.02.2012 r. odwołujący osiągnął powszechny wiek emerytalny.

Po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego odwołujący wykonywał pracę w okresie od 27.05.2013 r. do 5.07.2013 r. na podstawie umowy zlecenia zawartej z firmą (...). Z kolei w okresie od 15.07.2013 r. do 30.09.2013 r. odwołujący pracował na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie (...) M. A. w O.. Okresy te zostały zaliczone do stażu pracy odwołującego.

W dniu 23.12.2013 r. odwołujący zwrócił się o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury według najkorzystniejszego wariantu. Decyzją z dnia 10.01.2014 r. (znak : (...)) organ rentowy odmówił odwołującemu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 111 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440). Odwołujący złożył od niej odwołanie do Sądu Okręgowego w Koninie (sygn. akt III U 139/14). W ramach tego postępowania organ rentowy wykonując zobowiązanie Sądu dokonał symulacji obliczenia emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej i przy przyjęciu że datą złożenia wniosku o emeryturę jest dzień 23.12.2013 r. (tj. data złożenia przez odwołującego wniosku o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury) to wysokość emerytury odwołującego na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej na dzień 1.12.2013 r. wynosiłaby miesięcznie brutto 2.606,65 zł.

Po zapoznaniu się z powyższym odwołujący na rozprawie w dniu 25.06.2014 r. podał, że wnosząc odwołanie od decyzji z dnia 10.01.2014 r. domagał się przyznania emerytury w pełnym wieku emerytalnym i obliczenia jej zgodnie z art. 55

ustawy emerytalnej. Na skutek tego cofnął odwołanie od decyzji z dnia 10.01.2014 r. i wniósł o przekazanie do organu rentowego wniosku o przyznanie mu emerytury zgodnie z art. 55 ustawy. Postanowieniem z dnia 25.06.2014 r. Sąd Okręgowy w Koninie w sprawie o sygn. akt III U 139/14 umorzył postępowanie w sprawie a wniosek odwołującego złożony na rozprawie w dniu 25.06.2014 r. o przyznanie emerytury w pełnym wieku i obliczenie jej stosownie do art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przekazano organowi rentowemu do rozpoznania jako nowy wniosek.

W oparciu o powyższe organ rentowy decyzją z dnia 9.09.2014 r. przyznał odwołującemu emeryturę w oparciu o przepisy art. 27 ustawy emerytalnej, zaś wysokość świadczenia obliczył na podstawie art. 53 ustawy. Natomiast z uwagi na pobieranie wcześniej emerytury brak było zdaniem organu rentowego podstaw do ustalenia jej wysokości w myśl przepisu art. 26 ustawy emerytalnej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, a także w aktach III U 139/14 tutejszego Sądu oraz zeznań odwołującego K. K. przy czym stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny, a strony różniły się co do oceny prawnej przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w sprawie.

Istotą sporu było czy odwołujący K. K. spełnia przesłanki z art. 55 ustawy z ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.Dz.U.2013.1440) do wystąpienia z wnioskiem o obliczenie jego emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z treścią powołanego przepisu ubezpieczającemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31.12.2008 r. może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Bezspornym jest, że K. K. osiągnął już wymagany przez art. 27 wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu tego wieku oraz złożył wniosek o przyznanie emerytury po 31.12.2008 r.

Organ rentowy odmowę obliczenia wysokości świadczenia według zasad wynikających z tego przepisu argumentował pobieraniem wcześniej emerytury przez odwołującego. Stanowisko to nie jest trafne, albowiem z treści art. 55 ustawy nie wynika aby wniosek o emeryturę w powszechnym wieku musiał być pierwszym wnioskiem o świadczenie. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że przepis art. 55 ustawy emerytalnej należy rozumieć jako przyznający prawo do złożenia wniosku o wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, jeżeli ubezpieczenie było kontynuowane po osiągnięciu tego wieku emerytalnego, a wniosek został złożony po dniu 31.12.2008 r. niezależnie od faktu przejścia na emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku emerytalnym. Przepis art. 55 ustawy emerytalnej umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1.01.1949 r. wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według art. 26 ustawy zrównuje w pewnym sensie sytuacje tych osób z sytuacją osób urodzonych po dniu 31.12.1948 r. które (jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej) mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 24 ustawy (zob. np. uchwałę Sądu Najwyższego z 4.07.2013 r., II UZP 4/13, Lex nr 1342169, wyrok SN z 10.07.2013 r., II UK 424/12, Lex nr 1341674).

W uzasadnieniach do wyroków z dnia 4.09.2013 (II UK 23/13, Lex nr 1474928) oraz z 7.11.2013 r. (II UK 143/13, Lex nr 1399861) Sąd Najwyższy zauważył, że emeryt pobierający świadczenie emerytalne, pozostający w dalszym ciągu czynnie zawodowo i z tego tytułu kontynuuje obowiązkowo ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zachowuje status ubezpieczonego spełniającego warunki do uzyskania najkorzystniejszego wymiaru należnego świadczenia emerytalnego, w tym do wyliczenia na zasadach kapitałowych, jeżeli emerytura obliczona na podstawie art. 26 ustawy jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy, gdy spełnił warunki wymagane w art. 55 ustawy.

Ponadto w orzeczeniu z dnia 7.11.2013 r. Sąd Najwyższy wskazał na obowiązek organu rentowego do obliczenia w tym przypadku emerytury ubezpieczonemu zarówno według dotychczasowych zasad (art. 27 w związku z art. 53 tej

ustawy), jak i według nowych zasad (art. 26 w związku z art. 55 tej ustawy), a następnie przyznaniu emerytury w wyższej wysokości (art. 55 w związku z art. 100 ust. 1 tej ustawy).

W świetle powyższego należało uznać, że odwołujący nie utracił więc na stałe możliwości zweryfikowania wysokości przyznanej mu emerytury tylko dlatego, że przeszedł na emeryturę w niższym wieku emerytalnym.

Uwzględnienie odwołania nie mogło ograniczyć się jednak tylko do badania, czy wnioskodawca kontynuował ubezpieczenie emerytalne i wystąpił z wnioskiem o emeryturę po 31.12.2008 r. bowiem warunkiem koniecznym do zastosowania art. 55 ustawy jest przeprowadzenie oceny czy emerytura odwołującego obliczona na tej podstawie byłaby wyższa od emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy. Okoliczność ta została zweryfikowana już w toku postępowania III U 139/14, w którym zobowiązano organ rentowy do dokonania symulacji mającej na celu stwierdzenie która z emerytur (obliczona według art. 53 czy art. 26 ustawy) jest korzystniejsza dla wnioskodawcy. Wykonując zobowiązanie organ rentowy podał, że emerytura wnioskodawcy obliczona według reguł z art. 55 w zw. z art. 26 ustawy wyniosłaby na dzień 1.12.2013 r. miesięcznie 2.606,65 złotych brutto, natomiast wysokość emerytury obliczona zgodnie z art. 27 i 53 ustawy w zaskarżonej decyzji wynosi 2.009,32 zł brutto miesięcznie. Z porównania wysokości obu świadczeń jednoznacznie wynika, że wysokość emerytury obliczona według art. 55 ustawy jest dla odwołującego kwotowo korzystniejsza.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję nakazując organowi rentowemu wyliczenie emerytury odwołującego według reguł wynikających z art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej tj. przy uwzględnieniu kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego, kwoty zwaloryzowanych składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego oraz dalszego średniego trwania życia.

SSO Maria Dorywalska